

KILIÁN

*Van is annak már vagy ötven éve,
Hogy felcsendült a Kiliánon a repülő's ének.
„Szabad vándormadár” énekeltük vagy százan,
Növendékek voltunk zöld egyenruhában.*

*Október közepén tettünk katonai esküt,
Ezzel egész életünket is elköteleztük.
Ott voltak szüleink, testvéreink s a barátok,
No és szülőfalunkból a legcsinosabb lányok.*

*Voltunk a díszszemlén kilenchatvanötben,
De adtunk őrséget is hidegben és ködben.
Tanultunk, sportoltunk, no és körleteztünk,
Miközben az életet lassan felfedeztük.*

*PPS volt a fegyverünk – nem is tudom meddig –
Azzal kellett a „piroson” az őrséget adni.
Járőrben is velünk volt lenn a Tisza-gáton,
Az „akadályt” is együtt vettük úgy húsz egynéhányszor.*

*Voltak csínytevések, istenem de mennyi!
Ha visszagondolunk nehéz számba venni.
Kaptunk tiszti ruhát kék parolival,
No és tiszti sapkát fényes „aranyással”.*

*Búzát is zsákoltunk a tsz majorban,
Majd szenet lapátoltunk a tehervagonban.
Énekelve meneteltünk Szolnok főutcáján,
Az énekkarral bejártuk a környék több műv'házát.*

*Úgy néha napján haza is eljártunk,
Hol örömmel fogadtak a rokonok, s barátok.
Büszkék voltunk rá, ha megnéztek a lányok,
Szövődtek is szerelmek, és örök barátságok.*

*A MiG-21 és a Delfin „volt a gépünk”,
Vissza is idézzük, ameddig csak élünk.
Számos felszállásnak voltam szemtanúja,
S láttunk műrepülést igazi bravúrral.*

*Kilencchatvannyolcban államvizsgát tettünk,
Sárkányosok, irányítók és radarosok lettünk.
A rep'téri „nagybetonon” volt az avatásunk,
Csizmában, antantszíjjal, fehér ingben álltunk.*

*Valóra vált ezzel ifjúkori álmunk,
Miközben gyermekekből felnőttekké váltunk.
Vállunkon az aranycsillag sárga fénye játszott,
Arcunkon a tiszt büszkeség érzése sugárzott.*

Tiszafüred, 2014. október 1.